

Pozdravljeni vsi skupaj! Želim vam lep vstop v novi dan!

Dopolnilni pouk za 8. razred bo danes potekal preko videosrečanja. Dobimo se na tej povezavi:

<https://meet.jit.si/8-solci2skupinaSLJ> , ob 11.30.

1. ura: 7. b

Dober dan!

Nisem še prejela vseh včerajšnjih nalog, a mnoge med temi, ki so prispele, so me prav nasmejale! Bravo vi!

Poleg pesmice je bilo treba v besedilu podčrtati vse okrasne pridevke. Ti so: **znani, ameriški, precejšnje, ponižno, primernim, stari.**

V SDZ je bilo treba rešiti nalogo 6, primere f-l (str,54-55). Prosim, preglej si rešitve, meni pa sporoči, kaj ti povzroča težave. Hvala.

6. f) prislovno določilo vzroka: zaradi prireditev na prostem

osebek: prometni zastoji

g) osebek: učiteljica

prislovno določilo časa: deset minut po zvonjenju

h) osebek: /

prislovno določilo časa: /

i) osebek: nihče

prislovno določilo kraja: tu

j) osebek: /

prislovno določilo kraja: pred učilnico 15

k) osebek: moj dan

prislovno določilo časa: vedno

l) predmet: vas

prislovno določilo kraja: na dopust

Predno nadaljujemo s pesniškimi slogovnimi sredstvi, preberi besedilo na str. 165-166. Naslov je: **Profesor Modrinjak**. Pred branjem si predstavljaj profesorja s takim

imenom. Kakšen bi bil ta človek po tvojem mnenju? Napiši 5 pridevnikov, za katere meniš, da bi se »podali« Modrinjaku.

Ko besedilo prebereš, reši naloge 1-7 v SDZ na str. 166-167.

Ta hip je to vse. Nadaljujemo prihodnjič. Naredi si lep dan!

2. ura: 8. a

Dober dan!

Počasi počasi osvajamo premagujemo in osvajamo odvisnike. Le vztrajno naprej in uspeh ne bo izostal, verjemite!

Včeraj sem v skupinah dala različni domači nalogi. Rada bi, da poenotimo rešene vaje. Zato prosim, da do ponedeljka rešite vse, kar je ostalo nerešenega na strani 83.

Prihodnji teden bomo obravnavali umetnostno besedilo, ki nam bo razkrilo, kakšni so bili nekoč odnosi med otroki in starši.

Da nam bo pogovor o tem lažje stekel, prosim, da v zvezek za umetnostna besedila napišeš naslov: **Skupaj je včasih težko, a brez njih ne bi šlo!**

Pod naslovom izdelaj tabelo in jo izpolni z vsaj 5 primeri za vsak stolpec. Vzemi si kako minuto časa in postavi svoj odnos s starši na tehtnico, nato izpolni tabelo. Tvoji odgovori se lahko nanašajo na enega ali na oba starša. Ni treba, da so v povedih.

Pri starših najbolj cenim ...	Kako mi to para živce!!!

Ko je tabela izpolnjena, napiši sestavek, ki potrjuje današnji naslov. Iztočnice iz vsakega stolpca pojasni v svojem odstavku. Pri pojasnilu vsebine 1. stolpca razloži, zakaj ceniš prav to njeno/njegovo/njuno lastnost.

Ko končaš, NE PREGLEDUJ svojega zapisa. Zapri zvezek. Ta hip je to to! 😊

3. ura: 6. a

Dober dan! Kako gre?

Pošiljam vam opis športa. Žal je zelo slabo napisan. V zvezek na stran za neumetnostna besedila besedilo prepisi, pri tem bodi jezikovno-pravopisni mojster ali mojstrica in odpravi moje napake! (Vnesi pike, vejice, popravi velike začetnice.)

Ko ugotoviš, za kateri šport gre, napiši naslov.

To je zimski šport

V njem tekmujejo posamezniki različnih starosti skozi ta šport dokažejo svojo spretnost in drznost start je nekje na vzpetini cilj pa v dolini zmagovalec je kdor prevozi pot v najkrajšem možnem času pri čemer ne sme izpustiti nobenih vratic

Tekmovalci potrebujejo poseben smučarski kombinezon zaščitno čelado palice in smuči

Že veš, za kateri šport gre?

Reši spodnje naloge. Rešitve piši v zvezek.

Prepiši in izpolni tabelo:

Glagoli v ednini	Glagoli v množini

V katerem glagolskem času so ti glagoli?

Prvi dve povedi iz besedila prepisi v dvojini.

Nato povedi v dvojini postavi v preteklik.

Iz zadnje povedi izpiši pridevnike.

Iz celotnega besedila izpiši samostalnike in jih razvrsti po spolu. Spol boš določil(a) pravilno samo, če samostalnik najprej postaviš v ednino in v imenovalnik.

Samostalnik m. sp.	Samostalnik ž. sp.	Samostalnik sr. sp.

Preberi značilnosti besedilne vrste opis športa na strani 63. Preuči, koliko pomanjkljivosti je v mojem besedilu! (Kateri podatki manjkajo?) Bodi zelo strog(a) ocenjevalec/ocenjevalka, prosim!

Za danes je to vse. Želim ti čudovit dan!

4. ura: 9. a

Dober dan!

Za ponedeljek načrtujem uro preko video srečanja. Prosim, da do takrat rešite naloge z učnega lista, da jih bomo lahko predebatirali. Uro srečanja vam sporočim do petka.

Danes se bomo spopadli z naslednjo Cankarjevo črtico. Njen naslov je **Sveto obhajilo**.

Ko sem bila otrok, sem starejše ljudi veliko krat slišala reči, da so otroci mali egoisti. Ko sem razumela pomen besede egoist, me je ta trditev vselej ujezila in razžalostila – zakaj sem jaz egoist? S svojimi starši in prijatelji vedno delim, kar imam – od bonbonov do igrač! Zakaj me imajo za egoista?

V današnji črtici se nam bo pomen besede egoist razkril nekoliko drugače.

Preberi besedilo. Na koncu premisli, ali nisi morda kdaj bil(a) tudi sam(a) egoist do ljudi, ki so ti najbližji.

Sveto obhajilo

Petero nas je bilo. Sedeli smo za mizo in smo čakali. Spočetka smo se smejali in razgovarjali, nato smo igrali domino, naposled smo se naveličali ter smo umolknili.

Najstarejši sestri je bilo trinajst let, najmlajšemu bratcu pet. V srcih pa smo bili stari: poznali smo skrb in strah.

Kadar so se zunaj oglasili koraki, smo se ozrli proti durim. Strmeli smo z velikimi očmi in odprtimi usti, sapa nam je zastajala.

»Prihaja!«

Koraki so utihnili, spogledali smo se molče; oči so bile solzne, ustne so se tresle.

Zelo smo bili lačni. Mračilo se je že, matere ni bilo. Pred dobro uro se je bila napotila, bogvedi kam. Vedeli smo: kadar pride, prinese kruha. Prav nič nismo dvomili. Kajti večerilo se je in zvečer je treba večerje.

Trd in strašen je otrok v svojem zaupanju. Zvečer je treba večerje. Neusmiljen je otrok v svoji veri. Mati, zvečer je treba večerje; pojdi in prinesi jo, iz zemlje jo izkoplji, iz oblakov jo utrgaj!

Ko je šla, je bila vsa majhna in sključena; globoka brazda je bila na njenem čelu.

»Kmalu se vrnem!« je rekla.

Mislili smo, da gre samo k peku, sto korakov daleč. Minuto tja, minuto nazaj: recimo, da bi tam še malo pokramljala, bi bilo pet, ali kvečjemu deset minut. Gledali smo na uro, ki je visela na steni kraj peči. Počasi se je pomikal dolgi kazalec; ali kakor se mu ni mudilo, je bil preromal že ves črni kolobar.

»Saj niso šli k peku!« je rekla Hanca.

»K štacunarju so šli!« je rekla Francka.

»Pa če jim ne dajo?« sem rekel jaz.

Pogledali so me, kakor da sem bil izpregovoril čisto nerazumljivo, nad vse čudno besedo.

»Da bi jim ne dali?« je obstrmela Hanca.

»Zvečer je treba večerje!« je rekla Francka.

Zunaj je še dremal večer, v izbi je bila noč.

Naše oči so bile mlade in bistre, vajene teme. Pogledali smo se iz lica v lice – vsi smo bili starejši nego eno uro poprej.

Nismo se bali belih žena, ne vedomca, ne torklje. Nekoč sva šla z najmlajšo sestro mimo kozolca, ki je stal na samem; da tam straši, so pravili. Pred kozolcem je stal trhel štor in se je čudno svetil – velik človek v goreči rjuhi. Držala sva se za roko, šla sva mimo in se nisva bala.

Ali vendar je bil strah v naših zgodaj postaranih, zgodaj izkušenih srcih. Nekaj silnega se je dvigalo v daljavi do neba, bližalo se je, zmerom višje in ogromnejše, črno in strašno; skoraj že je zastiralo vse obzorje. Videli smo življenje in smo se ga bali ...

Na jok nam je bilo, zaihtel pa nihče ni. Kadar so nas tuji koraki zmotili in je bilo spet vse tiho v izbi in zunaj, se je oglasil v nas obup, tisti zreli, poslednji obup, kakor ga pozna šele človek, ki ga je bilo obnemoglega življenje treščilo ob tla.

»Saj ne bo konca nikoli! Nikoli ne bo drugače! Mati ne pride, ne prinese kruha – umrimo!«

Velik je bil obup; ali vzbudilo se je v nas še nekaj vse temnejšega, strašnejšega. Ne jaz sam, nas vseh petero, kakor smo sedeli krog mize v temi, je občutilo nenadoma grenko, zlobno sovraštvo do matere.

»Saj bi lahko, če bi hotela! Sinoči je prinesla kruha, čemu bi ga nocoj ne, ko smo lačni kakor sinoči? Tam stoji, bogvedi kje, pa opravlja in se smeje ter se ne zmeni za nas! Takoj da se povrne, je rekla; zdaj je že ura minila, morda že poldruga ura ... nalašč čaka, na cesti postaja, s sosedami kramlja; sama je že najbrž večerjala, pa se ji ne mudi s kruhom!«

V molku smo spoznali; natanko smo vedeli drug za drugega: »Tudi ti tako misliš, sestra! Tudi ti tako sodiš, bratec!« In v tistem trenutku tudi med nami ni bilo več ljubezni.

Noč je bila, ali še smo si videli v oči. Oči so govorile:

»Poznam te, sestrice; natanko vem, zakaj molčiš! Tvoja misel je smrtni greh, ki nikoli ne bo izbrisan!«

»Poznam te, bratec, bistro vem, kaj si mi očital na tihem! Tudi tvoj greh nikoli ne bo izbrisan! ... «

Zunaj, mislim da pred sosedovo hišo, je zacvilil pes; žalosten, zategnjen glas je bil.

»Lačen je, pa cvili!« je rekla sestra.

Takrat je najmlajši brat nenadoma naglas zajokal; njegov jok je bil čisto podoben tistemu cviljenju.

»Nehaj!« se je razljutila sestra; ali tudi v njeni besedi je bilo ihtenje; gledali smo na mizo, vsi smo trepetali.

»Pogledam na cesto!« sem rekel.

»Kaj bi gledal? Ne pride prej ... če še kdaj pride!« ...

Počasi in tiho so se odprle duri. Na pragu je stala mati.

Kakor ob belem dnevu smo razločili njen obraz. Ves bel in tenak je bil, oči pa so bile objokane in so gledale plaho; tako gleda grešnik na svoje trdosrčne sodnike.

Mati se nas je bala ...

»Ali ste dolgo čakali?« je rekla s tihim, prosečim glasom. »Nisem mogla prej ... niso dali ... «

K životu je tiščala hleb kruha; že od daleč smo videli, da je skorja lepo rumena ...

O mati, zdaj vem: tvoje telo smo uživali in tvojo kri smo pili! Zato si šla tako zgodaj od nas! Zato ni veselja v naših srcih, ne sreče v našem nehanju! ...

(Besedilo je nelektorirano, povzeto po wikiviru, dostopno z dne 12. 5. 2020)

Pazite nase. Spoštujte svoje bližnje. Poleg vsega tega pa si naredite še lep dan!

5. ura: 7. a

Dober dan!

Nisem še prejela vseh včerajšnjih nalog, a mnoge med temi, ki so prispele, so me prav nasmejale! Bravo vi!

Poleg pesmice je bilo treba v besedilu podčrtati vse okrasne pridevke. Ti so: **znani, ameriški, precejšnje, ponižno, primernim, stari.**

V SDZ je bilo treba rešiti nalogo 6, primere f-I (str,54-55). Prosim, preglej si rešitve, meni pa sporoči, kaj ti povzroča težave. Hvala.

6. f) prislovno določilo vzroka: zaradi prireditev na prostem

osebek: prometni zastoji

g) osebek: učiteljica

prislovno določilo časa: deset minut po zvonjenju

h) osebek: /

prislovno določilo časa: /

i) osebek: nihče

prislovno določilo kraja: tu

j) osebek: /

prislovno določilo kraja: pred učilnico 15

k) osebek: moj dan

prislovno določilo časa: vedno

l) predmet: vas

prislovno določilo kraja: na dopust

Predno nadaljujemo s pesniškimi slogovnimi sredstvi, preberi besedilo na str. 165-166. Naslov je: **Profesor Modrinjak**. Pred branjem si predstavljaj profesorja s takim imenom. Kakšen bi bil ta človek po tvojem mnenju? Napiši 5 pridevnikov, za katere meniš, da bi se »podali« Modrinjaku.

Ko besedilo prebereš, reši naloge 1-7 v SDZ na str. 166-167.

Ta hip je to vse. Nadaljujemo prihodnjič. Naredi si lep dan!